

26
ŞU'ARÂ SÛRESİ

Mekke döneminde inmiştir. 227 âyettir. Sûre, adını 224. âyette geçen "eş-Şu'arâ" kelimesinden almıştır. "Şu'arâ" şairler demektir. Sûrede başlıca Mûsâ, İbrahim, Nûh, Hûd, Salih ve Şu'ayb peygamberlerin kıssaları dile getirilmekte; müşriklerin, Kur'an'ın vahiy dışı bir kaynağa dayalı olduğu iddialarına karşılık, onun bir vahiy eseri olduğu vurgulanmakta, söz konusu kaynakların Kur'an üzerinde hiçbir etkisinin bulunamayacağı ifade edilmektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Tâ Sîn Mîm.[1]

2. Bunlar, apaçık Kitab'ın âyetleridir.

3. Ey Muhammed! Mü'min olmuyorlar diye âdeta kendini helâk edeceksin!

4. Biz dilesek, onlara gökten bir mucize indiririz de, ona boyun eğmek zorunda kalırlar.

5. Rahmân'dan kendilerine gelen her yeni öğütten mutlaka yüz çevirirler.

6. Onlar (Allah'ın âyetlerini) yalanladılar, fakat alay edegeldikleri şeylerin haberleri başlarına gelecek.

7. Yeryüzüne bakmazlar mı, orada her türden nice güzel ve yararlı bitkiler bitirdik.

8. Şüphesiz bunlarda (Allah'ın varlığına) bir delil vardır, ama onların çoğu inanmamaktadırlar.

9. Şüphesiz senin Rabbin, elbette mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.

10, 11. Hani Rabbin, Mûsâ'ya; "Zalimler topluluğuna, Firavun'un kavmine git! Başlarına geleceklerden hâlâ korkmuyorlar

1. *Bu harflerle ilgili olarak Bakara sûresinin ilk âyetinin dipnotuna bakınız.*

mı?" diye seslenmişti.

12. Mûsâ, şöyle dedi: "Ey Rabbim! Muhakkak ki ben, beni yalanlamalarından korkuyorum."

13. "Göğsüm daralır. Akıcı konuşamam. Onun için, Hârûn'a da peygamberlik ver (ve onu bana yardımcı yap)."[2]

14. "Bir de onlara karşı ben suçlu durumundayım. Bu yüzden onların beni öldürmelerinden korkarım."

15. Allah dedi ki, "Hayır, korkma! Mucizelerimizle gidin. Çünkü biz sizinle beraberiz, (her şeyi) işitmekteyiz."

16. "Firavun'a gidin ve deyin: "Şüphesiz biz âlemlerin Rabbinin elçisiyiz",

17. "İsrailoğullarını bizimle beraber gönder."

18. Firavun, şöyle dedi: "Seni biz küçük bir çocuk olarak alıp aramızda büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirdin."

19. "(Böyle iken) sen o yaptığın işi yaptın (adam öldürdün). Sen nankörlerdensin."

20. Mûsâ, şöyle dedi: "Ben onu, o vakit kendimi kaybetmiş bir hâlde iken (istemeyerek) yaptım."

21. "Sizden korktuğum için de hemen aranızdan kaçtım. Derken, Rabbim bana hüküm ve hikmet bahşetti de beni peygamberlerden kıldı."[3]

22. "Senin başıma kaktığın bu nimet (gerçekte) İsrailoğullarını köleleştirmen(in neticesi)dir."[4]

---

2. *Hz. Mûsâ'nın Firavun'a gönderilmesiyle ilgili olarak ayrıca bakınız: Tâ-Hâ sûresi, âyet, 24-98; Kasas sûresi, âyet, 32-40.*

3. *Hz. Mûsâ'nın istemeyerek adam öldürmesi ile ilgili olarak bakınız: Kasas sûresi, âyet, 15-16.*

4. *Firavun, İsrailoğullarının erkek çocuklarının öldürülmesini emretmiş, Hz. Mûsâ'nın annesi de çocuğunu ölümden kurtarmak için onu bir sepet içinde Nil nehrine bırakmıştı. Firavun ailesi onu bulup saraya getirmiş ve Mûsâ orada Firavun'un himayesin-*

23. Firavun, "Âlemlerin Rabbi de nedir?" dedi.

24. Mûsâ, "O, göklerin ve yerin ve her ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbidir. Eğer gerçekten inanırsanız bu böyledir."

25. Firavun, etrafındakilere (alaycı bir ifade ile) "dinlemez misiniz?" dedi.

26. Mûsâ, "O, sizin de Rabbiniz, geçmiş atalarınızın da Rabbidir" dedi.

27. Firavun, "Bu size gönderilen peygamberiniz, şüphesiz delidir" dedi.

28. Mûsâ, "O, doğunun da batının da ve ikisi arasındaki her şeyin de Rabbidir. Eğer düşünüyorsanız bu, böyledir" dedi.

29. Firavun, "Eğer benden başka bir ilâh edinirsen, andolsun seni zindana atılanlardan ederim."

30. Mûsâ, "Sana apaçık bir delil getirmiş olsam da mı?" dedi.

31. Firavun, "Doğru söyleyenlerden isen haydi getir onu," dedi.

32. Bunun üzerine Mûsâ, asasını attı, bir de ne görsünler, asa açıkça kocaman bir yılan olmuş.

33. Elini koynundan çıkardı, bir de ne görsünler, bakanlara bembeyaz olmuş.[5]

34. Firavun, çevresindeki ileri gelenlere, "Şüphesiz bu, bilgin bir sihirbazdır" dedi.

35. "Sizi, yaptığı sihirle, yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Ne dersiniz?"

36. Dediler ki: "Onu ve kardeşini alıkoy. Şehirlere de toplayıcı adamlar gönder."

---

de yetişmişti. (Bakınız: Bakara sûresi, âyet, 49; Kasas sûresi, âyet, 7-12) Şâyet Firavun, İsrailoğullarına köle muamelesi ederek onların erkek çocuklarını öldürüyor olmasaydı, Mûsâ da Firavun'un himayesine girmeyecek ve "nimet" diye takdim edilen bu durum doğmayacaktı. Kısaca, Firavun Mûsâ'ya bir nimette bulunmamış, aslında ona zulmetmiştir.

5. *Bu mucize ile ilgili olarak bakınız: A'râf sûresi, âyet, 108; Kasas sûresi, âyet, 32.*

37. "Sana bütün usta sihirbazları getirsinler."
38. Böylece sihirbazlar, belli bir günün belirlenen bir vaktinde bir araya getirildiler.
39. İnsanlara da "Siz de toplanır mısınız?" denildi.
40. "Umarız, üstün gelirlerse sihirbazlara uyarız" (dediler.)
41. Sihirbazlar gelince, Firavun'a, "Eğer biz üstün gelirsek, gerçekten bize bir mükâfat var mı?" dediler.
42. Firavun, "Evet, hem o takdirde mutlaka bana yakın kimselerden olacaksınız" dedi.
43. Mûsâ onlara, "Hadi ortaya atacağınız şeyi atın" dedi.
44. Bunun üzerine onlar iplerini ve değneklerini attılar ve "Firavun'un gücüyle elbette bizler üstün geleceğiz" dediler.
45. Mûsâ da asasını attı. Bir de ne görsünler, asa onların düzdükleri sihir takımlarını yutuyor.
46. Bunun üzerine sihirbazlar derhal secdeye kapandılar.
47. "Âlemlerin Rabbine inandık" dediler.
48. "Mûsâ'nın ve Hârûn'un Rabbi'ne."
49. Firavun, "Ben size izin vermeden ona inandınız ha? Mutlaka o, size sihri öğreten büyüğünüzdür. Yakında bilip göreceksiniz siz! Andolsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi asacağım" dedi.
50. Sihirbazlar şöyle dediler: "Zararı yok, mutlaka Rabbimize döneceğiz."
51. "(Burada) ilk inananlar biz olduğumuz için şüphesiz Rabbimizin, hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz."
52. Biz Mûsâ'ya, "Kullarımı geceleyin yola çıkar, muhakkak ki takip edileceksiniz" diye vahyettik.
53. Firavun da şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi.
54. Dedi ki, "Bunlar pek az ve önemsiz bir topluluktur."
55. "Şüphesiz onlar bize öfke duyuyorlar."

56. "Ama biz uyanık ve tedbirli bir topluluğuz."

57, 58. Biz de Firavun'un kavmini bahçelerden, pınar başlarından, servetlerden ve iyi bir konumdan çıkardık.

59. İşte böyle yaptık ve onlara, İsrailoğullarını mirasçı kıldık.

60. Firavun ve adamları gün doğarken onları takibe koyuldular.

61. İki topluluk birbirini görünce Mûsâ'nın arkadaşları, "Eyvah yakalandık" dediler.

62. Mûsâ, "Hayır! Rabbim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir" dedi.

63. Bunun üzerine Mûsâ'ya, "Asan ile denize vur" diye vahyettik. Deniz derhal yarıldı. Her parçası koca bir dağ gibiydi.

64. Ötekileri de oraya yaklaştırdık.

65. Mûsâ'yı ve beraberindekilerin hepsini kurtardık.

66. Sonra ötekileri suda boğduk.

67. Bunda şüphesiz bir ibret vardır. Ama pek çokları iman etmiş değillerdi.

68. Şüphesiz ki senin Rabbin elbette mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.

69. Ey Muhammed! Onlara İbrahim'in haberini de oku.

70. Hani o, babasına ve kavmine, "Neye tapıyorsunuz?" demişti.

71. "Putlara tapıyoruz ve onlara tapmağa devam edeceğiz" demişlerdi.

72. İbrahim, dedi ki: "Onlara yalvardığınızda sizi işitiyorlar mı?"

73. "Yahut size fayda veya zararları dokunur mu?"

74. "Hayır, ama biz babalarımızı böyle yaparken bulduk" dediler.

75, 76. İbrahim, şöyle dedi: "Sizin ve geçmiş atalarınızın taptığı şeyleri gördünüz mü?"

77. "Şüphesiz onlar benim düşmanımdır. Ancak âlemlerin Rabbi olan Allah, dostumdur."

78. "O, beni yaratan ve bana doğru yolu gösterendir."
79. "O, bana yediren ve içirendir."
80. "Hastalandığımda da O bana şifa verir."
81. "O, benim canımı alacak ve sonra diriltecek olandır."
82. "O, hesap, mükâfat ve ceza gününde, hatalarımı bağışlayacağını umduğumdur."
83. "Ey Rabbim! Bana bir hikmet bahşet ve beni salih kimseler arasına kat."
84. "Sonra gelecekler arasında beni doğrulukla anılanlardan kıl."
85. "Beni Naîm cennetinin varislerinden eyle."
86. "Babamı da bağışla. Çünkü o gerçekten yolunu şaşıranlardandır."
87. "(Kulların) diriltilecekleri gün beni utandırma!"
88. "O gün ki ne mal fayda verir ne oğullar!"
89. "Allah'a arınmış bir kalp ile gelen başka."
90. Cennet, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara yaklaştırılacak.
91, **92**, **93**. Cehennem de azgınlara gösterilecek ve onlara, "Allah'ı bırakıp da tapmakta olduklarınız nerede? Size yardım ediyorlar mı veya kendilerini kurtarabiliyorlar mı?" denilecek.
94, **95**. Artık onlar ve o azgınlar ile İblis'in askerleri hepsi birden tepetakla oraya atılırlar.
96. Orada onlar taptıklarıyla çekişerek şöyle derler:
97. "Allah'a andolsun! Biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz."
98. "Çünkü sizi, âlemlerin Rabbi ile bir tutuyorduk."
99. "Bizi ancak (önderlerimiz olan) suçlular saptırdı."
100. "İşte bu yüzden bizim şefaatçilerimiz yok."
101. "Candan bir dostumuz da yok."
102. "Keşke (dünyaya) bir dönüşümüz olsa da inananlardan olsak."

103. Elbet bunda bir ibret vardır. Onların çoğu iman etmiş değillerdi.

104. Şüphesiz senin Rabbin, mutlak güç sahibi olandır, çok merhametli olandır.

105. Nûh'un kavmi de Peygamberleri yalanladı.

106. Hani kardeşleri Nûh, onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

107. "Şüphesiz ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."

108. "Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."

109. "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."

110. "O hâlde, Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin!"

111. Dediler ki: "Sana hep aşağılık kimseler uymuş iken, biz hiç sana inanır mıyız?"

112. Nûh, şöyle dedi: "Onların yaptıklarına dair benim ne bilgim olabilir?"

113. "Onların hesaplarını görmek ancak Rabbime aittir. Bir anlayabilseniz!"

114. "Ben inananları kovacak değilim."

115. "Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."

116. Dediler ki: "Ey Nûh! (Bu işten) vazgeçmezsen mutlaka taşlananlardan olacaksın!"

117. Nûh, şöyle dedi: "Ey Rabbim! Kavmim beni yalanladı."

118. "Artık onlarla benim aramda sen hükmet. Beni ve benimle birlikte olan mü'minleri kurtar."

119. Derken biz onu ve beraberindekileri dolu geminin içinde (taşıyıp) kurtardık.

120. Sonra da geride kalanları suda boğduk.

121. Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.

122. Şüphesiz senin Rabbin mutlak güç sahibi olandır, çok merhametli olandır.
123. Âd kavmi de peygamberleri yalanladı.
124. Hani kardeşleri Hûd, onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"
125. "Şüphesiz ben, size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."
126. "Öyle ise Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."
127. "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."
128. "Siz her yüksek yere bir alamet bina yapıp boş şeylerle eğleniyor musunuz?"
129. "İçlerinde ebedî yaşama ümidiyle sağlam yapılar mı ediniyorsunuz?"
130. "Tutup yakaladığınız zaman zorbaca yakalarsınız."
131. "Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."
132, **133**, **134**. "Bildiğiniz her şeyi size veren, size hayvanlar, oğullar, bahçeler ve pınarlar veren Allah'a karşı gelmekten sakının."
135. "Çünkü ben, sizin adınıza büyük bir günün azabından korkuyorum."
136. Dediler ki: "Sen ister öğüt ver, ister öğüt verenlerden olma, bize göre birdir."
137. "Bu, öncekilerin geleneklerinden başka bir şey değildir."
138. "Biz azaba uğratılacak da değiliz."
139. Böylece onlar Hûd'u yalanladılar. Biz de bu yüzden onları helâk ettik. Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.
140. Şüphesiz senin Rabbin, mutlak güç sahibi ve çok merhametli olandır.
141. Semûd kavmi de Peygamberleri yalanladı.

142. Hani kardeşleri Salih, onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

143. "Ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."

144. "Öyle ise Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin!"

145. "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."

146, **147**, **148**. "Siz buradaki bahçelerde, pınar başlarında, ekinlerde, meyveleri olgunlaşmış hurmalıklarda güven içinde bırakılacak mısınız?"

149. "Bir de dağlardan ustalıkla evler yontuyorsunuz."

150. "Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."

151, **152**. "Yeryüzünde ıslaha çalışmayıp fesat çıkaran haddi aşmışların emrine itaat etmeyin."

153. Dediler ki: "Sen ancak büyülenmişlerdensin."

154. "Sen de ancak bizim gibi bir beşersin. Eğer doğru söyleyenlerden isen haydi bize bir mucize getir."

155. Salih, şöyle dedi: "İşte bir dişi deve! Onun (belli bir gün) su içme hakkı var, sizin de belli bir gün su içme hakkınız vardır."

156. "Sakın ona bir kötülük dokundurmayın. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar."

157. Derken onu kestiler, fakat pişman oldular.

158. Böylece onları azap yakaladı. Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.

159. Şüphesiz senin Rabbin, mutlak güç sahibi ve çok merhametli olandır.

160. Lût'un kavmi de peygamberleri yalanladı.

161. Hani kardeşleri Lût, onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

162. "Şüphesiz ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."

163. "Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."

164. "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."

165, 166. "Rabbinizin, sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyor da insanlar arasından erkeklere mi yanaşıyorsunuz? Siz gerçekten haddi aşan bir topluluksunuz."

167. Dediler ki: "Ey Lût! (İşimize karışmaktan) vazgeçmezsen mutlaka (şehirden) çıkarılanlardan olacaksın!"

168. Lût, şöyle dedi: "Şüphesiz ben sizin yaptığınız bu çirkin işe kızanlardanım."

169. "Ey Rabbim! Beni ve ailemi onların yaptıkları çirkin işten kurtar."

170, 171. Bunun üzerine biz de onu ve geri kalanlar arasındaki yaşlı bir kadın hariç bütün ailesini kurtardık.

172. Sonra diğerlerini helâk ettik.

173. Onların üzerine bir yağmur (gibi taş) yağdırdık. (Başlarına gelecekler konusunda) uyarılanların yağmuru ne kadar da kötü idi![6]

174. Şüphesiz bunda büyük bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.

175. Şüphesiz senin Rabbin, mutlak güç sahibi ve çok merhametli olandır.

176. Eyke halkı da peygamberleri yalanladı.

177. Hani Şu'ayb, onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

178. "Şüphesiz ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."

179. Artık, Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.

180. "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir."

181. "Ölçüyü tam yapın. Eksik verenlerden olmayın."

6 . *Aynı olay için bakınız: Neml sûresi, âyet, 58.*

182. "Doğru terazi ile tartın."
183. "İnsanların mallarını ve haklarını eksiltmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın."
184. "Sizi ve önceki nesilleri yaratana karşı gelmekten sakının."
185. Onlar şöyle dediler: "Sen ancak büyülenmişlerdensin."
186. "Sen sadece bizim gibi bir insansın. Biz senin yalancılardan olduğunu sanıyoruz."
187. "Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi gökten üzerimize bir parça düşür."
188. Şu'ayb, "Rabbim, yaptıklarınızı en iyi bilendir" dedi.
189. Onlar Şu'ayb'ı yalanladılar. Derken gölge gününün azabı onları yakaladı. Şüphesiz o, büyük bir günün azabı idi.[7]
190. Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.
191. Şüphesiz senin Rabbin, mutlak güç sahibi ve çok merhametli olandır.
192. Şüphesiz bu Kur'an, âlemlerin Rabbi'nin indirmesidir.
193, **194**, **195**. Uyarıcılardan olasın diye onu güvenilir Ruh (Cebrail) senin kalbine apaçık bir Arapça ile indirmiştir.
196. Şüphesiz bu (Kur'an'ın indirileceği) öncekilerin kitaplarında da vardı.
197. İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi, onlar (Mekke müşrikleri) için bir delil değil midir?
198, **199**. Biz onu Arapça bilmeyenlerden birine indirseydik ve o da bunu kendilerine okusaydı, yine buna inanmazlardı.

7. *Tefsir bilginlerinin açıklamasına göre; Şu'ayb peygamberin kavmi yedi gün şiddetli bir sıcağa maruz kalmış, evlerinde nefes alamaz hâle gelmişlerdi. İşte böyle bir durumda, gökte siyah bir bulut belirmiş, onlar da biraz rahatlamak için bu bulutun gölgesinde toplanmışlardı. Sonra bu bulut ateş olup üzerlerine inmiş ve onları yok etmişti.*

200. İşte böylece biz onu (Kur'an'ı) suçluların kalbine soktuk.[8]

201, **202**, **203**. Onlar, farkında olmadan ansızın kendilerine gelecek olan elem dolu azabı görüp de, "Bize mühlet verilmez mi?" demedikçe, ona inanmazlar.

204. Bizim azabımızın çabuklaşmasını mı istiyorlar?

205. Ey Muhammed! Ne dersin; biz onları yıllarca (dünya nimetlerinden) yararlandırsak,

206. Sonra da kendilerine tehdit edildikleri şey gelse, (hâlleri nice olurdu?)

207. (Dünyada) yararlandırıldıkları şeyler onlara fayda sağlamazdı.

208. Biz, hiçbir memleketi uyarıcıları olmadıkça helâk etmedik.

209. Bu, bir hatırlatmadır. Biz zalim değiliz.

210. O Kur'an'ı şeytanlar indirmemiştir.

211. Zaten bu onların harcı değildir, buna güçleri de yetmez.

212. Çünkü onlar (vahyi) işitmekten uzaklaştırılmışlardır.

213. Öyle ise sakın Allah ile beraber başka bir ilâha yalvarma, sonra azaba uğratılanlardan olursun!

214. (Önce) en yakın akrabanı uyar.

215. Mü'minlerden sana uyanlara kanatlarını indir.

216. Eğer sana karşı gelirlerse, "Şüphesiz ben sizin yaptığınız şeylerden uzağım" de.

217, **218**, **219**. Namaza kalktığında, seni ve secde edenler arasında dolaşmanı gören; mutlak güç sahibi, çok merhametli olan Allah'a tevekkül et.

220. Şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

221. Şeytanların kime ineceğini size haber vereyim mi?

---

8 . *Bu âyetteki "kalp", A'raf sûresi 179. âyette de olduğu gibi, düşünce ve idrak merkezi anlamındadır. Buna göre Kur'an'ın müşriklerin kalbine sokulması, kendi dilleri ile onu anlamalarına imkân sağlanması demektir.*

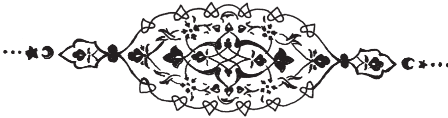
222. Onlar, her günahkâr yalancıya inerler.

223. Bunlar da şeytanlara kulak verirler. Onların çoğu ise yalancıdır.

224. Şairlere ise haddi aşan azgınlar uyarlar.

225, **226**. Görmez misin ki onlar, her vadide şaşkın şaşkın dolaşırlar ve yapmadıkları şeyleri söylerler.[9]

227. Ancak iman edip salih amel işleyen, Allah'ı çok anan ve haksızlığa uğratıldıktan sonra öçlerini alanlar başka. Zulmedenler hangi akıbete uğrayacaklarını göreceklerdir.

9. *Âyette, hiciv şiirleri yazarak Kur'an'ı ve İslâm'ı karalamaya çalışan müşrik şairler, bir sonraki âyette ise onların bu saldırılarına yine şiir yoluyla cevap veren müslüman şairler kastedilmektedir.*